Ч. 134. Пятниця 30 (17) червня 1911. Рік XXI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 19.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ вертають ся лиш на окреме жадане і за зло355ченем оплати почт.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц.к. Староствах на провінциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Новий кабінет — Внутрішна ситуация. — Справа альбаньска.

„Wiener Ztg.“ оповіщує такі відручні письма цісарскі:

Любий бар. Ґавч! Звільняю Вас із становища президента мого найвисшого трибуналу обрахункового і висказую Вам при тій нагоді за так плодовиту діяльність, яку Ви з немалим пожертванем розвинули, моє особенне признане. Ляінц 28 червня 1911. *Франц Иосиф,* в. р. *Бінерт,* в. р.

Любий бар. Бінерт! Признаючи вповні причини, які Вас спонукали до прошеня о звільнене з ваших дотеперішних обовязків, чую ся, хоч з жалем, спонуканим вдоволити вашому прошеню. Звільняючи Вас в ласці з уряду мого президента міністрів, впевняю Вас о моїм і на дальше довірю і висказую при тій нагоді мою особливу подяку і моє повне признане за знамениті услуги, які Ви в повнім пожертваню і відданю поведеню віддали Мені і державі та застерігаю собі дальше ваше ужите до служби. Ляінц 28 червня 1911. *Франц Иосиф,* в. р. *Бінерт,* в. р.

Любий бар. Ґавч! Іменую Вас моїм президентом міністрів для королївств і країв презентованих в Раді державній. Ляінц 28 червня. *Франц Йосиф,* в. р. *Ґавч,* в. р.

Вчера о год. 5 по полудни зібрали ся всї члени кабінету в будинку міністерства, аби попращати бар. Бінерта. По пращаню бар. Ґавч обняв урядоване.

„N. Fr. Presse“ подає, що бар. Бінерт рішив ся уступити з хвилею, коли побачив, що хотячи сотворити більшість, мусів би позискати для себе Чехів. Що правда, бар. Бінерт носив ся з пляном навязаня нових ческо-німецких переговорів, які мали-б були почати ся у вересни, але коли побачив, що задля пораженя христ.-социяльних мусів би зробити Чехам занадто великі уступки, волів подати ся до димісиї.

Заступник ческого краевого маршалка др. Урбан в розмові з праским кореспондентом „N. Fr. Presse“ висловив ся, що не вірить, щоби бар. Ґавч через особисті зміни в кабінеті сотворив коаліцийне правительство. Коаліция мусить опирати ся на річевій основі, про яку без ческо-німецкого порозуміня не може бути мови. Через те поки що кабінет Ґавча треба уважати тільки провізоричним.

З Константинополя доносять, що по повороті султана відбула ся нарада міністрів, на котрій порішено продовжити Малісорам речинець до пiдданя о два тиждні. Заразом порішено видати до Малісорів проклямацию в зрозумілій для них мові і запевнити їх в ній, що правительство виплатить відшкодоване не лише за знищені доми і мешканя, але також за шкоди в збіжу і засівах.

Вибори до Ради державної.

Вчера відбули ся в західній Галичині тїснійші вибори до ради державної. Вислід їх після поодиноких виборчих округів слідуючий:

Округ 39. (Яворжно-Хршанів-Кржешовиці). Др. Іґн. Врубель (люд.) 6478, Ів. Заранський (дем.) 6397, Жулавский (соц.) 5997.

Вибрані др. Врубель і Заранский.

Округ 36. (Бяла-Живец). Кубік (люд.) 4318, Добія (центр.), 4195, Стогандель 2085.

Вибрані Кубік і Добія.

Округ 38. (Маків-Йорданів Суха). Доси нема остаточних обчислень. Імовірний вибір Галлера (конс.) і Йос. Русіна (люд.)

Округ 35. (Лиманова-Новий Торг). Обчислене провізоричне. Голосів 18.721. Птась (поль. нар. дем.) 7175, Сьміловский (люд.) 6018, Цурусь (люд.) 3538.

Вибрані: Птась і Сьміловский.

Округ 43. (Пильзно-Дембиця-Ропчиці.) Обчислене провізоричне. Голосів 15.759. Ґр. Ник. Рей 6548, Єдинак (люд.) 4981, Станїшевский (люд.) 4227.

Вибрані: ґр. Рей і Єдинак.

Бабусин гріх.

(З ческого — Богуміла Заградніка.)

(Конець).

Коби бодай взяли її на фіру з собою на сіножать, щоби могла бути з ними. Нічого так не хоче, як сидіти на мягкій мураві і дивити ся, як люди на полях працюють, як виглядають поля. Вже так давно була за селом, а проте найбільше любила роботи на сіножати, ще тепер здавалось їй, що запах скошеного сїна її розворушує.

Они казали, що сего року богато трави, буде досить паші, щоби купити ще теля і виплекати молоду корову. Так, „на Заверни“ трава все добра, все богато там зібрали і худоба їла сїно звідтам найрадше.

І перед її очима виступив виразно зелений трикутник, засїяний ріжнобарвними цьвітами, що роздавали всілякі пахощі.

Коли она вийшла замуж, там не було трави, навіть бурян там не ріс. Аж они зробили з того кусника землї добру сїножать.

Пригадує собі, як покійний батько нарікав на ту сїножать, як все рад був докупити ґрунт коло потока, де весною вода замулювала землю і де селянам трава росла так буйно. Але землї ніхто не хотів продати, а коли чоловік став управляти малу сїножать, она сама намовляла, щоби дав спокій і не поправляв непотрібно чужої власности.

Нараз старушка стрепенула ся; вільний хід її гадок пристанув. Она глянула здивованими очима до гори. Прийшло їй на гадку щось несподіване, давно минуле та забуте. Звідки взялась та гадка в її мозку? Спомин — чи се дійстність чи сон? Куди скочили її гадки?

Так, она думала, про сїножать на Заверни. Як они обоє з чоловіком там гарували, її вирівнували, возили гній і просто з неба благословеня для неї благали!

Она нерадо брала ся до тої роботи, нераз ставало їй віри, що то на щось придасть ся, і навіть тоді, коли показало ся красше жниво, не тїшила ся ним. Чоловік противно відносив ся з найнїжнїйшим почуванем до тої сїножати; думаючи про неї усьміхав ся і повторяв заедно, що стайня не буде порожна, буде досить паші.

Опісля она сама дивувала ся, що там тілько трави, тїшила пахучим сїном, що вкривало землю і мовчки згодила ся з думкою, що мужчина таки розумнійший від женщини. Трава росла у них так само буйно як у селян над потоком і они самі дивили ся завистним оком, що тілько копиць сїна стоїть на відновленій сїножати.

А потім стало ся. Господар Пшібиль помер, а його син був паном; кажуть адвокатом. Той продав землю Ковбекови. Був се захланний чоловік той Ковбек — немов бачить его очима: кострубатий, присадкуватий, червоний на лици а дусїй! Боже! Той знав ходити коло діла! Не спав майже зовсім, вичистив поле з кождого камінчика, управляв кождий кутик, до послідної пяди землї вихісновував.

І коли они раз в косовицю обоє з чоловіком працювали на сїножати — як нинї памятає, був се теплий хмарний день, заносилось на дощ — прийшов до них Ковбек і сказав чоловікови, що они послідний раз збирають сїно, бо сїножать належить до его ґрунту.

Чоловік розсьміяв ся і се розсердило Ковбека. Як схоче, то не позволить і того сїна завезти до дому, бо в книгах стоїть, що та лука належить до числа 14 і він, її чоловік, уживає її неправно..

Спір заострював ся все дальше, оба пішли до начальника громади а сїно лишило ся на лузї. А коли нїчо не помагало, прийшло найгірше лихо, процес. Ковбек був в праві, лука належала до числа 14.

Однак адвокат, якого они собі взяли, сказав, що лука належить до них, бо они уживали її неоспоримо, ніхто не зголошував до неї свого права і нїхто не знав, що лука чужа. Пшібиль не жив, Ковбекови нїхто не станув за сьвідка, бо він був чужий, і они виграли процес.

Она то, она рішила побіду. Ковбек домагав ся, щоби она присягнула, що не знала, чия то була сїножать. І она присягнула, що нїчого не знала.

Округ 44. (Мелец-Радомишль-Домброва). Голосів 17.345. Кендзьор (люд.) 8150, Бойко (люд.) 6481, Кремпа (люд.) 2714.

Вибрані: Кендзьор і Бойко.

Округ 46. (Ряшів-Кольбушова.) Інжинір Анґерман (люд.) 6010, Левицкий (нар. дем.) 4251, Шаер 1649.

Вибрані: Анґерман і Левицкий.

Округ 48. (Новий Санч-Грибів.) Голосуючих 19.780. Поточек (христ сусп.) 8009, Мияк (люд.) 7017, о. Гнатишак (моск.) 4754.

Вибрані: Поточек і Мияк.

Новинки.

Львів, 29 червня 1911.

— **Іменованя.** П. Міністер публичних робіт признав професорам державнї школи промисловоїу Львові Дионізому Кпичковскому і Петрови Гарасимовичеви VII кл. ранги.

— **Смерть внучки Цїсаря.** З Ішлю доносять, що новонароджена дочка архікн. Марії Валерії, котра прийшла на сьвіт як десята з черги дитина архікн. Франца Сальватора і дочки Цїсаря архікн Марії Валерії, померла в наслїдок ослабленя серця в день по народинах.

— **Право прилюдности.** П. Міністер просьвіти надав право прилюдности на 1911 12 рік I—II кл. приватної рускої ґімназиї в Городенцї і I—III кл. приватної утраквістичної ґімназиї в Яворові.

— **Зміни в Міністерстві для Галичиии.** Наслїдком вибору дра Роснера і ґр. Лясоцкого послами до державної ради зайшли зміни в складї персоналу галицкого Міністерства. Склад Міністерства тепер такий: радник міністерияльний Здислав Моравский, секцийний радник др. Юлїй Твардовский, віцесекретар міністерияльний, Едвард Найман, міністерияльний концепіст др. Володимир Козубік, комісар пов. др. Мальчевский.

— **Судовий вирок** на обжалованях руских академиків мав бути вчера оголошений. В судовій сали явила ся отже рано о 9 год. обжаловані, оборонцї, звітники і численна публика. Точно о 9 г. з чверть годинним спізненем явив ся на салї трибунал і відчитано спис обжалованих, з поміж яких не було 4. Потім предсїдатель трибуналу серед глубокої тишини і напруженої цїкавости присутних заявив, що трибунал ще не покінчив нарад і тому присуд буде оголошений аж о 9 год. рано ві второк.

— **Дрібні вісти.** П. Міністер публичних робіт зарядив утворене школи будівельних ремесл в Ярославі з початком шкільного року 1911/12. — В Козлові бережаньского повіта убито дня 19 с м в ночи селянина Петра Соколовского. Жандармерия глядае за виновником.

— **Шпігуньскі афери.** Львівска полїция арештувала слухача львівскої полїтехніки 21-лїтного Лешка Вацлава Савіцкого, родом з Ґраєва в Ломжиньскій ґубернії, під замітом шпуньства, управлюваного в хосен Росиї. При ревізиї найдено в Савіцкого численну, дуже компромітуючу переписку. Савіцкий перебуває доси в полїцийних арештах, відки буде відставлений до вязницї карного суду.

— **Босий „ґенерал“.** Оногди спроваджено на полїцию з ул. сьв. Софії умово хорого жида, який в ґенеральскім одностою і босо парадував по улицях міста на превелику утїху уличників. Приставлений на полїцию вїзнав, що зове ся Генрих Драйфус, мешкає постійно в Парижи і є ґенералом III кляси.

† **Помер** о. Григорий Купчиньский, парох в Кадлубисках, в заведеню лїчничім у Львові дня 22 с. м в 52 роцї житя, а в 24 р. сьвященьства.

— **Секцийний радник коминарем.** Картель коминарских майстрів у Відни дав ся дуже в знаки властителям каменицъ і ті постановили за всяку цїну видобути ся з під власти картеля. Длятого завязали властителї своє товариство, яке мало старати ся о концесию на виконуванє коминарского промислу. Однак в сїм товаристві не було такого фаховця. Тодї член товариства др. Шаймпфлюд записав ся на курс до коминарскої школи і одержав патент на коминара. Тепер вже буде могти емеритований секц. радник виконувати безпечно коминарский промисл.

— **Що коштує коронация?** Дотеперішнї обчисленя коронацийних коштів подають до 40 мілїонів корон. Спроваджене войска з Індиї до Льондона коштує 3 міл., ревія фльоти 500.000, окрашенє опацтва Вестмінстер 825.000, помешкане для чужих делеґатів 225.000 і т. д. Ілюминация Льондона забрала до 4 міл., а будова трибун виносила до 8 міл. Отсе самі важнїйші мілїонові видатки, побіч яких є ще безчисленно много менших.

— **Затопленє „Андромеди“.** Капітан утонувшого в часї страшної бурі в Триєстї пароплава „Андромеда“, оповідає про ту катастрофу так: „Тим пароплавом привозили звичайно селяни свої плоди, як ярину і овочі на торг до Триєсту. З наладованим кораблем ми прибули до пристанї коло 11-ої години вечером. Подорожнї лишили ся на помостї, щоби як звичайно скоро рано винести до міста свої товари. Небезпечности не було ніякої, всї в найбільшім супокою позасипляли. Нечайно около 1-ої години зірвала ся буря. Я і два моряки зірвали ся на рівні ноги, а побачивши велику небезпечність, побудили селян та встигли відставити їх до берега; про ратованє тяжких пакунків не могло бути і бесїди. Кораблеви грозила що раз більша небезпечність, ми взивали помочи, але надармо, буря глушила все. За нами стояв грецкий пароплав „Мари Вілїянос“, наладований деревом. Єго задня часть раз в раз ударяла о наш корабель, так, що той в наслїдок ушкодженя почав потапати. В послїдній хвили прийшла нам поміч; на пів нагі вийшли ми цїло з житєм. За кілька хвиль наш корабель затонув; така сама судьба стрінула і грецкий пароплав. На „Андромедї“ находило ся цїле наше майно і все пішло на дно моря. Милосердні люди дали нам верхню одїж і білє. „Андромеда“ вже під водою“. При тих словах старий моряк розплакав ся, як дитина.

— **Продаж історичного замку.** В Вишнївци, кременецкого повіту, на Волинї, продано в тих днях історичний замок князїв Вишневецких. Сам замок набув п. Плятер з Домбровиної, а дорогоцїнні бронзи, срібло, вази з сервскої порцеляни дістали ся в руки чужоземцїв, в більшій части перейшли на власність славного британского музею в Льондонї. Для князя Вестмінстеру набуто за 500.000 франків дуже цїнні портрети князїв Яреми Адама і Михайла Вишневецких. Два образи куплено для Австрії, мабуть для цїсаря. Загалом продано 123 образів польских, 17 росийских і 60 заграничних майстрів. Особлившу увагу гостий, прибувших на лїцитацию, звертали підземні ґалериї, в яких після подання відбували ся сходини Дмитра Самозванця з Мариєю.

— **Пригода на зелїзници.** У вторник коло полудня здарили ся межи стациями Волківцї-Турильче і Єрмаківкою поїзди ч. 2643 і 2758, при чім вискочили із шин два тягарові і два особові вози. Великого ушкодженя не потерпів ніхто з подорожних, анї з зелїзничого персоналу. Всї перешкоди до дальшого руху усунено протягом ночи.

— **Великий пожар в рафінериї нафти.** Ві второк коло години 8 вечером ударив в Горлицях грім в рафінерию нафти і запалив цїлий збірник ропи. Огонь тревав цїлу ніч; над ранком завалила ся горішна стїна збірника і ропа

Той спомин наляг тягарем на старушку. Сьвіт і всї гадки перестали її цїкавити, весь ум зосередив ся на хвилю, коли она мусїла присягати. То стало ся несподївано на одній розправі, перед тим ніхто про се не згадував. І коли наперли, що мусить присягати, она мало не зімлїла...

Як присягати, коло она знала, що Пшібиль дав її батькови малу сїножать, аби її уживав і пас а зате мав в жнивах помагати єму при господарцї.

Всеж таки она присягнула. Чим будуть годувати худобу, що сказав би на то її чоловік, що сказали би люди в цїлім селї? Зібрала всю відвагу, піднесла пальцї і заперечила всьому. Сїножать належала до них.

Боже, що тогди стало ся, питала себе старушка здивовано і недовірчиво? Се не могло бути, може се лиш снить ся. Але нї, таки так було. Она пригадує собі, як то її чоловік тїшив ся та як люди сьміяли ся з захланного Ковбека, що зі всіми процесував ся.

Однак її сїножать „на Заверни“ більше не тїшила; як лише могла, уникала роботи на тій земли. Будемо щадити, втихомирювала свою совіть, а коли досить наскладаємо, купимо собі иншу сїножать, а ту запишу на старі лїта на себе і віддам назад Ковбекови.

Та заки встигли щось заощадити, купили поле, лишаючись з частиною цїни винними. Тимчасом Ковбек помер і так она поволи зовсїм забула, що сїножать набута гріхом.

Що там, потїшала ся, коли спершу непокоїв її докір совісти, на старість Бог їй доможе і всьо якось упорядкуєть ся. Але згодом видала доньку замуж, зять обняв маєток і що до луки не зроблено ніякого застереженя. І так она тепер умре, не направивши кривди, гріх лишить ся на її душі і она піде з ним на другий сьвіт, до вічного сьвітла...

Страшна трівога потрясла старушкою. Щоби так забути, таку трівогу взяти собі на старі лїта!

Зять не знає нїчого. А як би знав, може би уступив і якось то всьо поладнав. Він розумний чоловік і признасть сам, що так не може бути, задля її сьвятого спокою, задля спасеня її душі.

Лише донька буде сердити ся, опирати ся, навіть може сварити на неї, але годї, она не буде нїчого собі робити з того. Так мусить стати ся, щоби она могла спокійно зійти з того сьвіта.

Зворушена старушка піднялось на ноги. Не сьміє довше отягати ся, її память така слаба, могла би щось забути. Зараз мусить поговорити з зятем.

„На Заверни“ чверть години ходу, але она якось доволїче ся, має досить часу, по дорозї може відпочати, і заки вернуть з луки, всьо буде в порядку. Певно в порядку, бо як же инакше може бути.

Сїножать приносила досить доходу, що за шкода, що мусять її втратити! Але они куплять собі иншу або заведуть її деінде. Очевидно, що дасть ся завести, нинї люди мають на всьо розум. Коби лиш тягар присяги спав з неї, то найважнїйше.

Як могла она се так довго терпіти, докоряла собі, зробивши поволи кілька кроків. Така стара людина і забула як на смерть. Але тепер більше не забуде.

Вже то зять міг би подвірє якось упорядкувати, повно на нїм ям та каміня, прикро на її старі ноги. Властиво, то не виглядає навіть на її подвірє, всьо від гори до споду немов перевернене. Тут була чейже кервиця, а там шпихлїр, а прецї сего і того не видко. Справдї, се не її подвірє. Якась чужина або ніч западає. Боже, як она тут розпізнаєть ся? І саме нинї, коли она так спішить ся.

Она пристанула і її сумний погляд блукав довкола. Нїчого не бачить. Щось темне перед нею, чи се стодола чи дерево, а може вже вечір? То правда, она вже довго сама, дуже довго. Хоче ся їй спати, така втомлена на цїлім тілї, і здаєть ся їй, що гуде буря. Тай всьо крутить ся, холод потискає, мрака стає густїйша. Може би вернутись, мелькнуло їй трівожно в голові, але тверда постанова піти до зятя по сїножать гнала її дальше.

Нараз здавалось їй, що перед нею виросло щось високе. Перед її очима заяснїло сьвітло, она побачила подвірє і білї стїни дому. І немов поражена громом, чимсь осліплена, потрясена всіми нервами, она повалилась поволи на землю. Лягла скулена в кутї, її блїді губи щось шептали, а потім всьо стихло.

Она переступила поріг вічного сьвітила.

заляла простір на кількасот метрів навкруги. Шкоди суть величезні. Зелізничий дворець є зовсім знищений. Телеґрафічні стовпи попалили ся, зелізничий шлях понищений, поїзди не їздять.

— **Туча.** З Новосандеччини пишуть до „Руслана": По дводневій спеці перетягнула понад тутешною околицею туча з градом. В Матієвій падав град величини качачих яєць. По „хижах" повитовкав шиби. На полях шкоди невеликі, бо тут передовсім віси, але хто посіяв жито, тому град майже цілком змолотив. Щастє, що сипав лише маленьку хвилечку. Лучав ся і такий, як добрий пястук. По садах геть витовк садовину.

— **Країж у російскої цариці.** У російскої цариці украдено жемчуги вартости до міліона корон. Петербурґска поліция вислала найлучших поліцийних аґентів для відшуканя тих жемчугів в Европі, бо викрито, що ті жемчуги вивезено до західної Европи. Ті аґенти, облетівши цілу Европу і скрізь при помочи місцевої поліциї вишукуючи тайні склепи для продажи дорогоцінних річий, виїхали тепер до Нового Йорку, бо виявило ся, що злодії вивезли ті жемчуги до Америки.

— **Інститут ім. Митрополита** ґр. Андрея Шептицкого в Тернополи розписує отсим конкурс на приняте учеників середних і народних шкіл на рік 1911/12. Місячна оплата виносить 50 К. До подання треба долучити: 1) Сьвідоцтво з послідного шкільного півроку, 2) заяву, в якій отець зобовязує ся платити умовлену суму за сина кождого місяця з гори. Подання треба вносити найдальше до 15 липня 1911 р. на руки Заряду Інститута в Тернополи улиця Сокола 19.

Телеґрами.

Відень 29 червня. Wien. Ztg. оповіщує: Цісар іменував тайного радника бар. Бінерта намістником Австриї Долїшної.

Відень 29 червня. Цісар приймив вчера в вілї „Гермес" в Ляинц обох уступивших міністрів дра Вайскірхнера і дра Ґломбиньского на працальній авдиенциї.

Відень 29 червня. Ґр. Шустерщіц заповідає, що Словінцї постановили займити супротив нового кабінету вижидаюче становище.

Будапешт 29 червня. Фінансова комісия угорского сойму приймила войскове предложеня.

Прага 29 червня. Вчера відбули ся засїданя нововибраних ческих послів до ради державної. Поодинокі клюби уконституовали ся. Клюб ческий вибрав головою дра Крамаржа, народні социялісти пос. Кльофача, аґрарії п. Удржаля. Відтак відбуло ся засїданє одноцїльного Союза ческого, на котрім предсїдателем вибрано пос. Фідлєра а єго заступниками Крамаржа, Кльофача і Удржаля.

Надіслане.

Подорож довкола землі.

Весела товариска гра для науки і забави. Накладом Руского Товариства Педаґоґічного. Львів, 1910. — Ціла гра гарно обдумана. Она незвичайно цікава, займаюча, а до того дуже навчаюча. Складає ся з трех частий: 1) землї, на якій означені головні місця, до котрих мають загостити подорожні, 2) гранки, призначеної до кидання і 3) чотирох подорожних: піхотинця, наколесника, самоїздника і козака. Подорожні виїздять рівночасно зі Львова, з площі сьв. Юра і по довгих пригодах в подорожи довкола землі, вертають назад до Львова перед Бурсу Р. Т. П. на ул. Потоцкого. Гра незвичайно складна і вправляє знаменито думанє і память. Надає ся дуже до забави дітий, а навіть старших. При тім звертає увагу на розбудженє патриотичних чувств грача. Девіза гри така: Їдьте, любчики в сьвіт, навчайтесь в чужих людий розуму і вертайте чим скорше домів, просьвічати рідну любу Україну.

„Щоб і ми, як другі в сьвіті,
Засияли у просьвіті,
Шляхом поступу ішли,
А навчившись між чужими,
Працювали над своїми,
Кращу долю віднайшли".

Курс львівский.

Дня 28-го червня 1911.	Платять К с	Жадають К с.
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . .	705·—	712·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	450·—	460·—
Зелїз. Львів-Черняв.-Яси	552·—	558·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку	520·—	530·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 5 прц. преміов. . .	109·70	—.—
Банку гіпотечного $4^1/_2$ прц. . .	99·—	99·70
$4^1/_2$% листи заст. Банку краєв. .	99·—	99·70
4% листи застав. Банку краєв. .	93·50	94·20
Листи застав. Тов. кред. 4 прц. .	96·50	—·—
„ „ 4% льос в $41^1/_2$ літ.	—·—	—·—
„ „ 4% льос. в 56 літ.	91·90	92·60
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні галицкі	98·—	98·70
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.	—·—	—·—
„ „ „ „ $4^1/_2$%. .	99·—	99·70
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 К.	93·40	94·70
Позичка краєв. в 1873 р. по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 К .	93·40	94·10
„ м. Львова 4% по 200 К .	92·—	92·70
IV. Льоси.		
Міста Кракова	95·—	105·—
Австрийскі черв. хреста (Курс віденский)	70·—	76·—
Угорскі черв. хреста (Курс віденский)	46·—	50·—
Італіянь. черв. хр. 25 фр. (Курс віденский)	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 К. (Курс віденский)	71·—	77·—
Базиліка 10 К (Курс віденский)	33·60	37·60
Йошіф 4 К (Курс віденский)	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр. (Курс віденский)	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цісарский	11·35	11·45
Рубель папероввй	2·51	2·53
100 марок нїмецких	117·55	117·75
Долар американьский	4·80	5·—

Рух поїздів зелізничих

обовязуючий з днем 1 мая 1911 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненєм чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **$2^{\underline{22}}$**, $5^{\underline{50}}$, 7^{30}, **9**, 10^{15}, **1^{30}**, **2**, 5·48, $7^{\underline{15}}$†) **8·$\underline{25}$**, $9^{\underline{50}}$.

†) з Мшани від 15/6 до 30/9 включно що дня.

З Підволочиск: 7·20, 11·55, **2·10**, 5·40, $10^{\underline{10}}$†), $10^{\underline{30}}$.

†) з Красного.

З Черновець: $12^{\underline{05}}$, $5^{\underline{45}}$†), 8·05, 10·25*), 2^{05}, 5·52, **$6^{\underline{26}}$**, $9^{\underline{34}}$

*) із Станиславова. †) з Коломиї.

З Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·$\underline{45}$, 10·$\underline{10}$ §), 11·$\underline{00}$

§) Від 18/6 до 10/9 включно лиш в неділї і р. кат. сьвята.

З Самбора: 8·00, 9·58, 1·40, 9·$\underline{00}$.

З Сокаля: 7·33, 1·26, 8·$\underline{00}$.

З Яворова: 8·15, 4·30.

З Підгаєць: 11·15, 10·$\underline{20}$.

З Стоянова: 10·04, 6·$\underline{30}$.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·35, **1·55**, 5·16, 10·$\underline{13}$ 9·$\underline{52}$†)

†) З Красного.

З Підгаєць: 7·26*), 10·54, 6·$\underline{24}$*), 9·$\underline{57}$, 12·$\underline{00}$§)

*) З Винник. §) З Винник в суботу і неділю.

Зі Стоянова: 9·42, 6·$\underline{11}$.

На Личаків:

З Підгаєць: 7·10*), 10·38, 6·$\underline{08}$*), 9·41, 11·$\underline{44}$§).

*) З Винник. §) З Винник в суботу і неділю

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·$\underline{35}$**, 3·$\underline{40}$, **8·22**, 8·45, **2·30**§), **2·45**, 3·50*), 5·46†), 6·$\underline{05}$, **7·$\underline{00}$**, 7·$\underline{30}$, 11·$\underline{10}$.

*) до Ряшева, §) від 1/6 до 15/9 включно щодень, †) до Мшанк.

До Підволочиск: 6·15, 10·40, 2·35†), **2·18**, 8·$\underline{46}$, 11·$\underline{13}$.

†) до Красного.

До Черновець: **2·$\underline{50}$**, 6·10, **9·15**, 9·37, **2·20**, 3·05*), 6·$\underline{29}$†), 10·$\underline{48}$.

*) до Станиславова, †) до Коломиї.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02§), 1·45, 6·$\underline{50}$, 11·$\underline{25}$

§) Від 18/6 до 10/9 включно лиш в неділї і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·35, 9·05, 3·40, 10·$\underline{40}$.

До Сокаля: 7·35, 2·28, 7·$\underline{49}$, 11·$\underline{35}$*).

*) до Рави рускої (лиш в неділї).

До Яворова: 8·20, $6^{\underline{00}}$.

До Підгаєць: 5·$\underline{58}$, 6·$\underline{16}$.

До Стоянова: 7·50, 5·20.

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·30, 11·00, 2·52†), **2·33**, 9·$\underline{09}$, 11·$\underline{33}$.

†) До Красного.

До Підгаєць: 6·12, 1·30*) 6·$\underline{30}$, 10·$\underline{40}$§)

*) До Винник. §) До Винник в суботу і неділю

До Стоянова: 8·12, 5·38.

З Личакова;

До Підгаєць: 6·31, 1·49*), 6·$\underline{51}$, 10·$\underline{59}$§)

*) До Винник. §) До Винник в суботу і неділю

За редакцию відповідає: **Адам Крехівецкий.**

З друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).